

“BEACH WELL’S”

LA URBANITZACIÓ!!!

Àmplies parcel·les, zones verdes i d’esbarjo
LA 1ª. URBANITZACIÓ DE MUNTANYA AMB
PLATJA ARTIFICIAL

VISITEU EL NOSTRE XALET-PILOT
Camí dels Pregons, s/n

LO CULEBRÓ DE LO PEDRÍS

Per Pepito, Benet i Joanet

“ALLÀ BAIX”

(CRÒNIQUES D’UN POBLE)

Capítol-6: “UNA VISITA MOGUDETA”

(RESUM: La rutina esdevé quotidiana i el nostre protagonista continua subsistint emprisonat al seu castell interior, entre els murs d’aquell poble que l’oprimeix i l’aïlla en el “pàram” de la incultura i la justesa d’esperit)

La feina del secretari a l’ajuntament d’aquest poble no és gaire entretinguda, més aviat es pot dir que m’avorreixo amb les coses de cada dia i les fragilitats cerebrals dels convilatans. Ningú ni res m’ha sorprès, encara, si no hagués estat pel caràcter i comportament que tan els enorgulleix i que s’encarreguen d’ostentar “xulescament” allà on van.

I els dies han anat passant, fins que un dimarts a la tarda (ho recordo perfectament perquè és el dia que atenem el públic fins dos quarts de set de la tarda), més concretament a les sis i cinc minuts, se’m va presentar una senyoreta que va demanar els meus serveis:

- Si us plau, el secretari?

- Sóc jo mateix. Què desitja?

- Doncs se m’ha perdut el gat i no el trobo per enlloc, i he pensat que potser vostè me’l podria ajudar a trobar.

Astorat i sense saber què fer ni què pensar davant de tan curiosa consulta, em vaig veure incapaç de respondre cap altra cosa que:

- Miri, senyoreta, aquí no ha entrat cap gat ni la meva feina consisteix a rescatar cap bèstia. Provi de buscar-la més o millor en altres llocs, aquí no la podem ajudar.

Quina mala sort, la meva, quan uns dies més tard me’n vaig assabentar per boca de l’agutzil, que:

- Aquella “paiota” sempre que busca algun cau on anar a joca, “vatuadés”! diu que està buscant lo gat! A mi m’ho va fer una vegada que anava cap a cal metge perquè em receptés “algo pel grip”, que si no ... !!! (doncs “diuen” que toca la flauta de meravella!)

Vaja, no hi ha manera d’entendre “de què van” aquesta gent tan rara! Espero estar més al cas la propera vegada i agafar l’ocasió al vol, perquè sóc un enamorat de la música i precisament el meu instrument preferit és la flauta dolça!

LO RACÓ INQUIET

Trobeu, entre les paraules d’aquest brillant text del magnífic dramaturg cors Jacques du Corralleau, els renoms de **42** famílies del poble.

(Noteu que s’han mantingut els girs, paraules i barbarismes que s’han convingut de no corregir per tal de no alterar el sentit original que aquesta rica prosa poètica ens brinda):

(...) Que **maca** que és la **victòria** quan hom se salta a la **torera** tots els seus límits i sent **rampells** d’aquella bullent sensació de goig. “*Dame la **mano** que no soy **manco**”*, em diu, i jo **acabo drogat** i, en estat de quasi **letàrgia**, **agafo l’antic** vers per confiar en tu, **moreno**: sé que la solució serà **justa** i que el **carbó** esdevindrà diamant uns segons després que soni el tret de la **pistola** i sentis els **pipis** i xiulets com rugeixen a les grades sense que sabessis **qui toca** la música!

Per **damunt de tants assessors**, **seguiu el consol** del destí i allunyeu-vos del **desastre** i no crideu “**Pere, por!**, Pere, por!” des del **racó natural del pou** de la **mina**.

Recordeu que el **pastor ret** sempre el seu ramat al corral, ple **d’amor**, i no cerca **reprimendes** ni fa **servir ell amb pic on** la terra és tan **molla que ni** amb **serres** es podria tallar.

Així, omple un **bidó**, abans que no es **dacanti**, amb un **rossec a no** sé on, i al **pla nota** a la seva ma **vermella** estremeix **ones** d’aigua **opaca** en la **fragor** íntima de les **basses** del **pont** i del “**garito**”.

Fragment extret del seu llibre: “*Lettres avec ailes*”

Amb el suport de:

JA PODEU GAUDIR DE L’AUTÈNTIC SABOR DEL PERNIL

LA POTADA

(DO Peste Porcina d’Osona) (*De Gutiérrez Hnos.*)

Els trobareu a totes les tendes del vostre poble

No fem broma: La Potada us espera

LO CÓRNER

MOGUDA A L’ESTADA

(Redacció d’esports) Al final s’acaba sabent tot. L’equip de redacció del TTM, després d’una profunda investigació, ha pogut contrastar que el que li ha passat al primer equip del Barça no és un cas aïllat. Efectivament, durant l’estada que el primer equip de futbol de la U.E. Vilaplana va fer a terres del Priorat (a un poble que, per mantenir l’anonimat, només direm que comença per Por- i acaba en -rera) durant l’hivern de la temporada 87-88, es van produir una sèrie de “sortides de to”, que ben bé podrien haver desestabilitzat la, ja fràgil aleshores, estructura del club vilaplanenc. Segons s’ha pogut contrastar, el vi i els licors van sobrepasar amb escreix el consum d’aigua o altres begudes isotòniques, els àpats no van ser pas gens equilibrats i els “complements vitamínics” (per dir-ho d’alguna manera) van fer acte de presència des del primer fins a l’últim moment. Finalment, el retard que va fer constar l’àrbitre a l’acta del partit, lluny de “*ser una invenció*” tal com molts dels jugadors pretenien, va ser causada per la visita “cultural” que els esmentats jugadors (avui, la majoria casats i amb fills) van fer a una popular casa del poble en qüestió, la reputació de la qual queda molt en entredit...

Preguntat sobre la gravetat del tema en qüestió, el nostre president, Sr. **J.Mateu**, no ens ha volgut respondre directament:

- *Pregunteu-ho als jugadors, jo no sé res. “Allavorens” jo encara no era president. A més, aquell dia recordo perfectament que era a casa, malalt. I, si no m’equivoco, aquell partit es va guanyar per 1-3!*

Deixant de banda que allò que va passar és ja “aigua passada”, se’ns planteja el dilema de si aquell *exemple* pot fer que haguem de donar la raó al nostre president. Per això, volem fer arribar a les autoritats un consell que podria ser la solució als problemes del futbol vilaplanenc (o que, si més no, apaivagaria una mica la patològica apatia que presenten els nostres esportistes):

“**Fabricar souvenirs i insígnies per repartir-los entre les senyores seguidores o simpatitzants (siguin de Cuenca, o no), en alguna dependència del club, adequadament preparada al respecte**”.

OFERTES/DEMANDES/CONTACTES

- Escolta maca, a mi no m'agrada el pebrot. I a tu?
(Jacint Txan)
- S'ofereix xinès per jugar de porter de futbol (No us confongueu, no sóc un colador xinès!).
(Xang Txuyo)
- Venc camisa nova, brodada ahir mateix en vermell, per no poder lluir-la a causa d'una ceguera sobtada, per mirar massa temps el sol sense protecció.
(F. Caralt Sol)
- *Boy* s'ofereix per a comiats de soltera. Ben dotat per a la tasca dura. Si em necessites, només cal que em cridis: Gala! Sí, Gala!
(Ambrosi Gala Dura)
- *Girl* s'ofereix per a comiats de solter. Ben dotada per a l'atac des de la davantera. Truca'm al 140-60-90, no t'oblidis la teva extensió! Especialitzada en grups: 10 a cada costat!
(Pamela Portes Fluixa)
- És aquí on es posen els anuncis per paraules?
(Senén Tera Poch)

▶ L'endevinala

Tinc dues cames allargades i un sol ull, molt gran, amb què us vaig vigilant mentre faig una immensa arcada.

.....ÚLTIMA HORA.....

MENJADORS POPULARS

(Redacció) Segons ha pogut saber la redacció del TTM, en els darrers mesos s'ha endegat un nou projecte destinat a millorar la convivència a la vila i el seu entorn. El citat projecte, consisteix en el repartiment de petites menjadores per a les bèsties que vagaregen perdudes, així com les dels convilatans que badin i no les tinguin ben guardades a casa. Sembla que s'han pres les mesures necessàries per repartir menjar, en uns bols especials, pels llocs on les pobres bèsties acostumen a fer el jaç (cedits gentilment per la multinacional del ram: B.RENO). La qualitat del servei sembla garantida i se'ns ha assegurat que els resultats han estat i seran FULMINANTS.

NOVES INSTAL·LACIONS I SERVEIS PER AL POBLE

(Redacció) la Junta del Casal Vilaplanenc ha desmentit que s'hagi arribat a un acord amb l'ajuntament per utilitzar la sala del bar per a l'ús que es feia antigament de la pescateria (és a dir, com a tancat on s'hi puguin dur temporalment els detinguts per diferents motius).

A la pregunta de per què s'ha tancat amb reixes metàl·liques tot el recinte del bar, l'actual president, J. De les Heras, ha estat taxatiu:

- *Feia massa temps que podien entrar i sortir amb massa facilitat bèsties més o menys salvatges, des de gats i gossos fins els habituals lladres que ens visiten tan assíduament. D'aquesta manera evitem un mal major, tot i la lògica queixa dels socis i usuaris, que veuen minvada la mobilitat i accés visual a l'exterior, sobretot quan a la piscina hi prenen el sol aquells bé de déus, que certament fan tot un "gotxarral"!*

Espai patrocinat per:

"S.A. FAREIG"

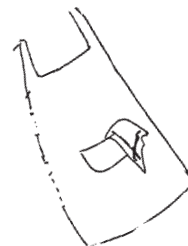
Líder mundial en el rentat de roba, té el plaer de presentar el darrer i innovador model de rentadora:

A - MÀ - 10

LA PRIMERA RENTADORA DEL MÓN QUE FUNCIONA SENSE CONNEXIÓ AL CORRENT ELÈCTRIC!!!

CATÀLEG AVANÇAT DE CUINA AMATEUR

TEMA - 6 (5a. Recepta) : "SOPES DE FARIGOLA" Per Mariona Redona

Ingredients: Pa, aigua, farigola, oli i sal (per a una persona).

Preparació: Poseu un cassó al foc amb 250 cl d'aigua. Mentre espereu que l'aigua arrenqui el bull, disposeu en un bol o un plat fondo unes llesquetes o trossos de pa (preferiblement sec o eixut), que regareu amb un raig d'oli al gust. Una vegada bulli l'aigua, dipositeu uns brots de farigola a dins i els deixeu escaldar un minutet abans de colar-ne el brou resultant sobre el pa que teniu al bol, que prèviament haureu rectificat convenientment de sal, per tal d'obtenir-ne les sopes. Deixeu-lo reposar un minut tot remenant i esmicolant amb la cullera els trossos estovats de pa, mentre es va refredant a poc a poc.

Temps de Preparació: Entre 5 i 10 minuts.

Dificultat: Mitjana (per a iniciats).

Curiositats: Mireu de tenir sempre a casa uns brots de farigola, aquesta labiada pubescent (*Thymus vulgaris*) no solament pot ser la base d'un perfecte brou nutritiu, també pot servir per aromatitzar guisats, carns i fins i tot postres, a més de ser un gran desinfectant i purificador.

Recomanacions: Molts acostumen a rebre el bany de brou bullent aromatitzat amb un ou esclafat que descansa sobre el pa sec. Aquest complement, a més d'altament nutritiu, aconsegueix donar a aquest plat una nova textura, entre tèrbola i acolorida, la qual es complementa amb un incomparable gust i aroma que tan peculiar proteïna semiquallada li aporta.

Per altra banda, és interessant que el colador aconsegueixi separar totes les brosses o fulles que es desprenguin dels brots de farigola, per tal d'evitar aparicions flotants que poden ser poc benvingudes.